

naar der kun er Spørgsmaal om at tillægge Vedkommende Halvdelen af den faste Gage, han i det Hele har oppebaaret i Statens Tjeneste, overensstemmende med det subsidiaire Forslag; vil man endvidere tillægge Halvdelen af de Procenter af de uvisse Indtægter, han har oppebaaret, bliver det naturligtvis noget mere. Jeg kan i Diebliffet ikke beregne det sikkert; det er ikke noget Betydeligt, men det vil udgjøre et Par Tusinde Rbd. mere, saaledes at man, forsaavidt som saadanne Beregninger ere mulige, kan antage, at det subsidiaire Forslag, det sidste Forslag paa Afstemningslisten, vil medføre en Pengendgift paa eengang af omtrent 17,000 Rbd. a 18,000 Rbd., og det næstsidste af 17,000 Rbd. til 20,000 Rbd. Hvorvidt nu det høitærede Thing maatte finde, at der i de foreliggende Omstændigheder er tilstrækkelig Grund til et saadant Pengebeløb, skal jeg ganske henstille.

C. S. Hansen: Jeg erkjender fuldkommen, hvad den høitærede Finantsminister her har yttret, at de her omhandlede Bestillingsmand ikke have noget Retskrav af den Natur, som her er foreslaet. Smidlertid har Folkethinget ved forskellige Sagers Behandling rettet sig ogsaa efter Billighedshensyn og taget dem særliq i Betragtning, og jeg finder netop, at man ikke her ved disse Smaabetjeninge og ved disse Mennecker, hvoraf en deel ere i trange Naar, vil fravige det Princip, man har søgt at etablere. Jeg kan iøvrigt ikke understøtte andre Forslag end de 2 sidste; jeg finder, at naar disse Mænd ikke have tjent mere end i ganske faa Aar, og de da ved en saadan Hovedforandring, som er uforfhyldt fra deres Side, blive affædige, da vil den ubetydelige Hjælp, der efter det os foreliggende Forslag vil blive ydet dem, være høist ringe; derimod vilde det kunne hjælpe mangen En af dem ind i en lille Bestilling, hvis, hvad der tilkom dem i faa Aar paa eengang kunde blive dem udbetalt, og da Summen ikke bliver større end den, den ærede Finantsminister her nu har opgivet, saa forekommer det mig, at her ingen Grund er til ikke at gaae ind paa disse Forslag. Jeg ønskede jo helst, at man gik ind paa det første, men skulde man ikke være villig hertil, saa maa

man jo finde sig i at tage imod det subsidiaire. Jeg har netop i den senere Tid opholdt mig i en Commune, som maaffee mister de fleste, næst efter Kjøbenhavn, maaffee engang i sin Tid, af denne Slags Bestillingsmand, og man har der gjort mig det indlysende, hvilket jeg desuden ogsaa selv kunde indsee, hvor ønskeligt det vilde være for dem, at man gik ind paa disse Forslag. De andre Forslag kan jeg ikke understøtte, eftersom Summerne vil blive høiere, end jeg troer, man efter vore Forhold bør indlade sig paa at bevilge.

S. N. Hansen: Da den ærede sidste Taler ikke troede at kunne gaae ind navnlig paa det første Forslag, der er stillet af Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 2det District (Sngstrup), saa skal jeg tillade mig at yttre et Par Ord til Anbefaling for dette Forslag. Det er ganske vist, at de paagjældende Personer ikke have noget juridisk Retskrav at gjøre gjældende ved denne Leilighed, men, som ogsaa bemærket af den foregaaende Taler, Thinget har oftere taget Billighedshensyn, hvor man har erkjendt, at intet juridisk Retskrav forelaa, og man har endog ved een Leilighed hørt meget skarpsindigt og stærkt udviklet og bevist, at der i Spørgsmaal, hvor der ikke forelaa et juridisk Retskrav, dog alligevel kan foreligge en Ret for de Paagjældende. Medens Andre vare tilbøielige til at mene, at det var et Billighedshensyn, der skulde tages, blev det dengang stærkt gjort gjældende fra en vis Side, at det var en Ret, man maatte tage Hensyn til, uagtet det i samme Diebliff erkjendtes, at det ikke var et juridisk Retskrav, idet det paastodes, at et Billighedskrav ogsaa i en vis Henseende kunde kaldes et Retskrav. Hvad man nu vil kalde det er jo med Hensyn til Realiteten ligegyldigt, men jeg maa dog formene, at der gives et Par Hensyn, som ved denne Leilighed ikke bør lades ubemærkede; det ene nemlig, at efter den Dplysning, vi nylig fik af den høitærede Finantsminister, vil den hele aarlige Sum, hvorom der her er Tale, kun udgjøre det Samme, som der gives aarlig til de 6 høist pensionerede Embedsmand efter den nu bestaaende Lov og efter den nye Pensionslov, og naar vi kunne forbedre, som jeg troer ikke lidet, en heel Mængde Personers fremti-